

ΡΟΥΛΗΣ Ο ΝΕΡΟΥΛΗΣ

ΚΑΙ Ο ΘΗΣΑΥΡΟΣ
ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Ένα όμορφο πρωινό που ο Ρούλης
δεν είχε σχολείο, πήγε με τη φίλη του
τη Γρηγορία την χελώνα μια βόλτα στον Άγιο Ανδρέα!

Ωραία μέρα για βόλτα...
Τι λες κι εσύ Γρηγορία;

Φανταστική!
δεν χορταίνω
την βόλτα μας!

Η βόλτα συνεχίστηκε για πολλή ώρα, ώσπου οι φίλοι μας κουράστηκαν κι έκατσαν να ξεκουραστούν κάτω από ένα μικρό φοίνικα της πλατείας!

Ουφ! καλή η βόλτα, αλλά έχει πολλή ζέστη σήμερα!

Καλά που κάτσαμε κάτω από αυτόν τον φοίνικα, γιατί δεν ήθελα και πολύ για να εξατμιστώ!

Λίγο αργότερα, εμφανίζεται μπροστά τους ο Σπίθας ο λαγός...

Γεια σας παιδιά...

Γεια σου Σπίθα... Που γύρναγες;

Πέρασα από το σπίτι
του φίλου μας του Γιαννάκη
και είδα κάτι πολύ περίεργο...

A cartoon illustration showing a grey rabbit with a surprised expression on the right, pointing towards a blue water character on the left. The water character is also surprised and pointing back. A green frog is in the foreground, looking towards the water character. The background features a palm tree, a building, and a bright sun. Three speech bubbles contain Greek text.

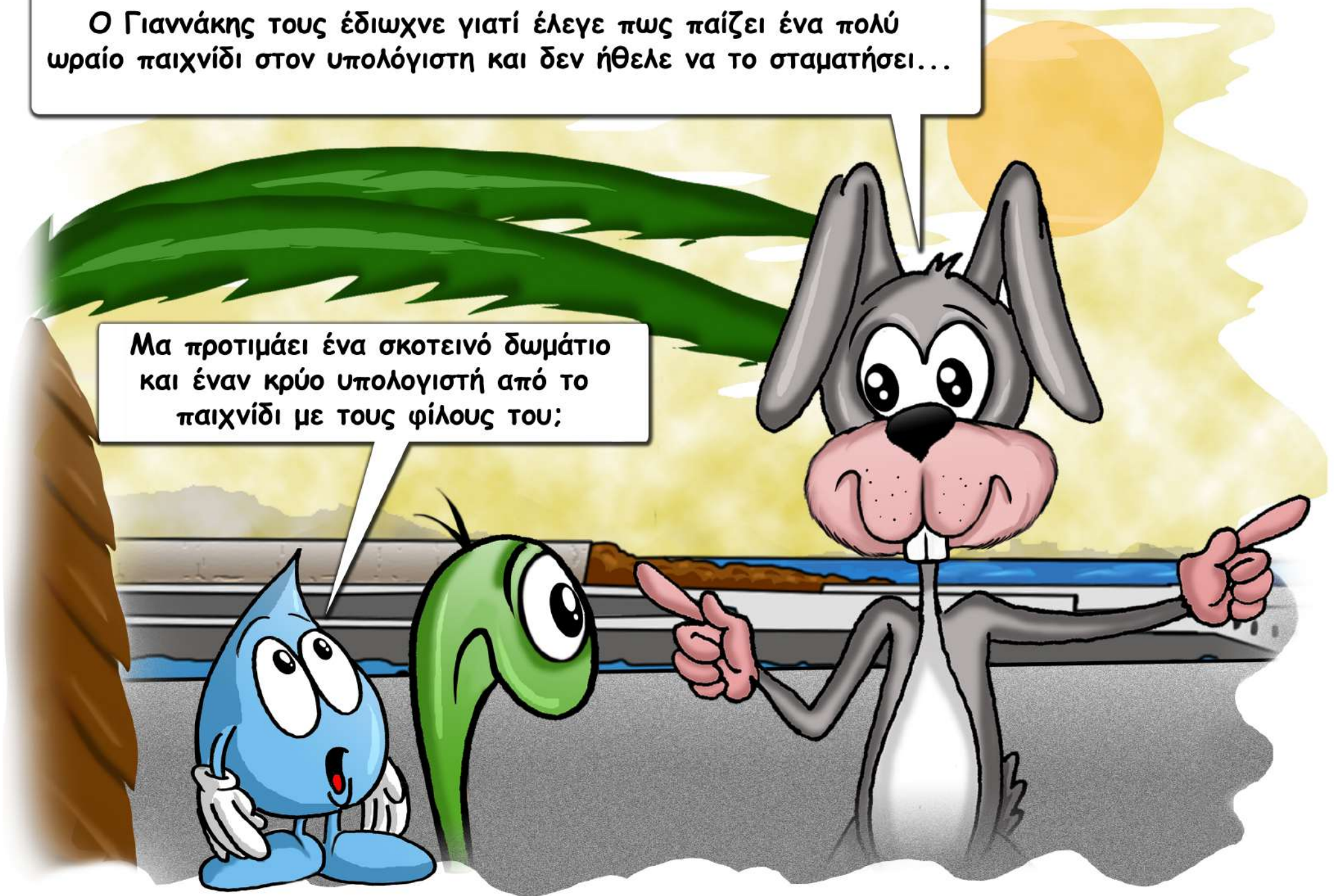
Τι είδες δηλαδή; Μη μας τρομάζεις!

Είχαν μαζευτεί οι φίλοι του κάτω από το παράθυρό του και του φώναζαν να κατέβει για να παίξουν...

Ε, και;

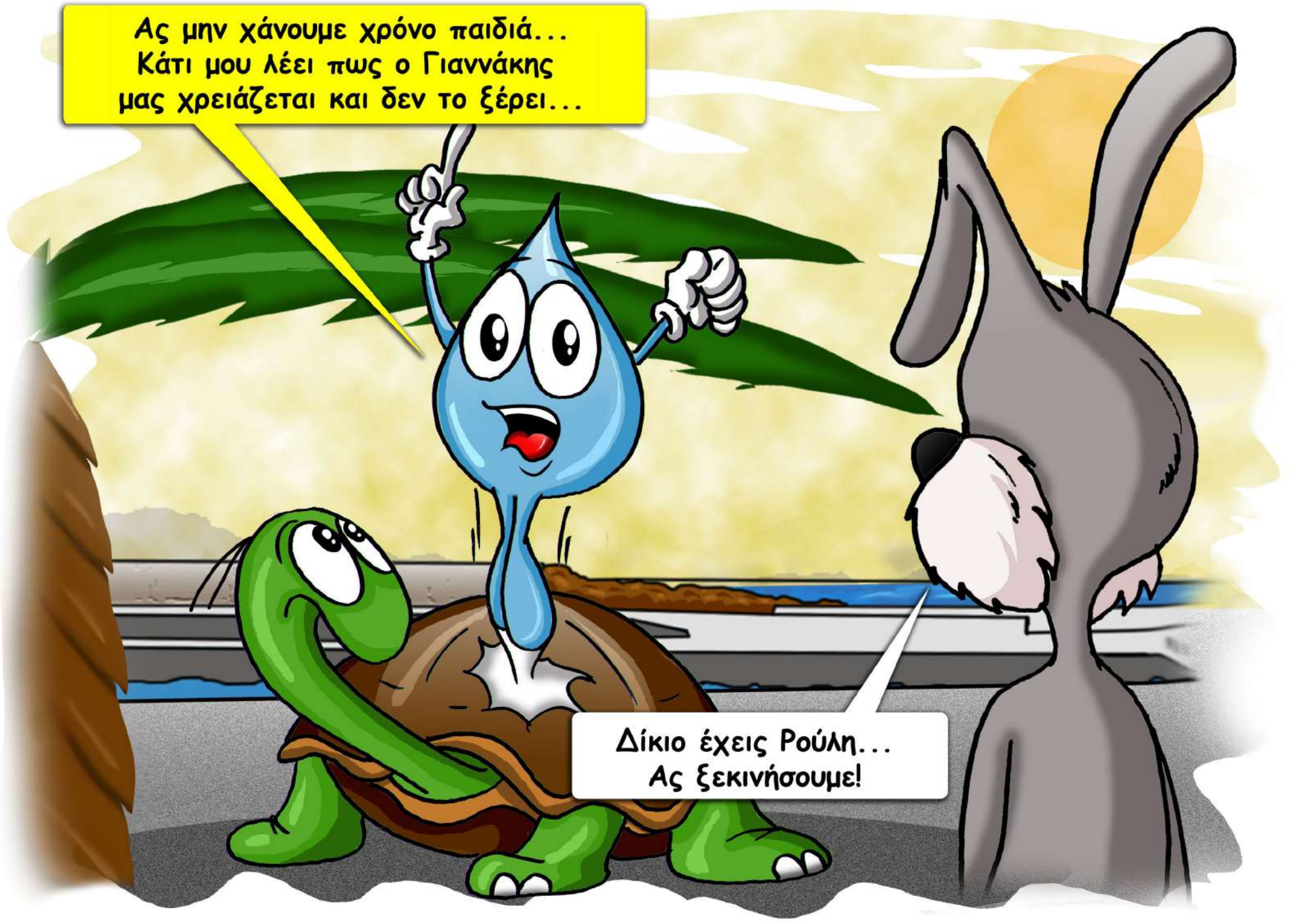
Ο Γιαννάκης τους έδιωχνε γιατί έλεγε πως παίζει ένα πολύ ωραίο παιχνίδι στον υπολόγιστη και δεν ήθελε να το σταματήσει...

Μα προτιμάει ένα σκοτεινό δωμάτιο και έναν κρύο υπολογιστή από το παιχνίδι με τους φίλους του;

Ας μην χάνουμε χρόνο παιδιά...
Κάτι μου λέει πως ο Γιαννάκης
μας χρειάζεται και δεν το ξέρει...

Δίκιο έχεις Ρούλη...
Ας ξεκινήσουμε!

Έτσι οι φίλοι μας έφτασαν έξω από το σπίτι του Γιαννάκη, όπου είδαν πολλά παιδάκια να παίζουν έξω, ενώ ο Γιαννάκης έπαιζε μόνος στο δωμάτιό του με τον υπολογιστή!

Μα τι κάνει; κάθεται μπροστά σε μια οθόνη ενώ οι φίλοι του χαίρονται τη μέρα όλοι μαζί;

Έχω μια ιδέα!
ο ήλιος θα με βοηθήσει
να πάω να του μιλήσω!

ΕΪ ΩΩΩΩΠΠ!

Ο ήλιος έκαιγε και ο Ρούλης
δεν άργησε να νιώσει ελαφρύτερος
και τελικά να αρχίσει να πετάει στον αέρα...

...Έτσι λοιπόν μπαίνει στο δωμάτιο του Γιαννάκη
από το παράθυρο και τον κοιτά απορημένος!

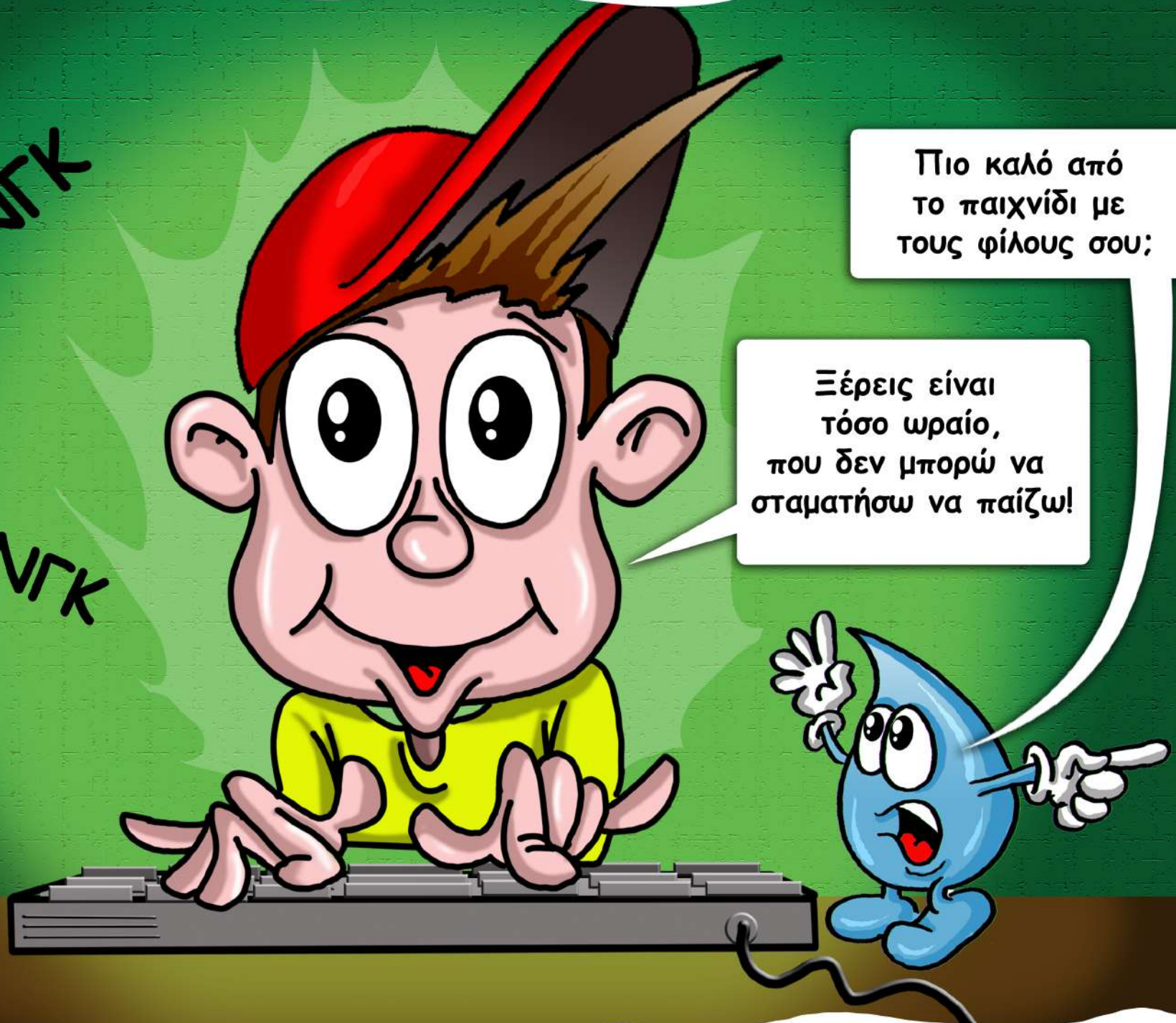
Γεια σου Γιαννάκη,
μα γιατί κάθεται
Μέσα μια τόσο
όμορφη μέρα;

Γεια σου Ρούλη... Συγγνώμη αλλά δεν άκουσα τι είπες...
Παίζω βλέπεις ένα υπέροχο παιχνίδι στον υπολογιστή...

ΓΚΛΙΝΓΚ
ΓΚΛΟΝΓΚ

Πιο καλό από
το παιχνίδι με
τους φίλους σου;

Ξέρεις είναι
τόσο ωραίο,
που δεν μπορώ να
σταματήσω να παίζω!

Και όταν χάνεις σε αυτό το παιχνίδι λυπάσαι;

Φυσικά, αλλά όσο
παίζω τόσο
καλύτερος γίνομαι!

Κι αν σου έλεγα πως από σήμερα δεν θα ξαναπαίξεις
με τους φίλους σου, παρά μόνο με τον υπολογιστή,
θα σε ένοιαζε;

A cartoon illustration of a young boy with a red cap and a yellow shirt, looking surprised and excited while sitting at a computer keyboard. A blue water drop character is holding a yellow pencil and pointing at the keyboard. The background is green with a vertical sound effect 'ΖΒΙΠΠΙΝΓΚ' on the right side.

Εεε, θα με
ένοιαζε...αλλά...

Σήκω κι έλα μαζί μου...
Σε παρακαλώ...
Θέλω να δείς κάτι!

Εντάξει Ρούλη...
Θα σταματήσω,αλλά
μόνο για λίγο!

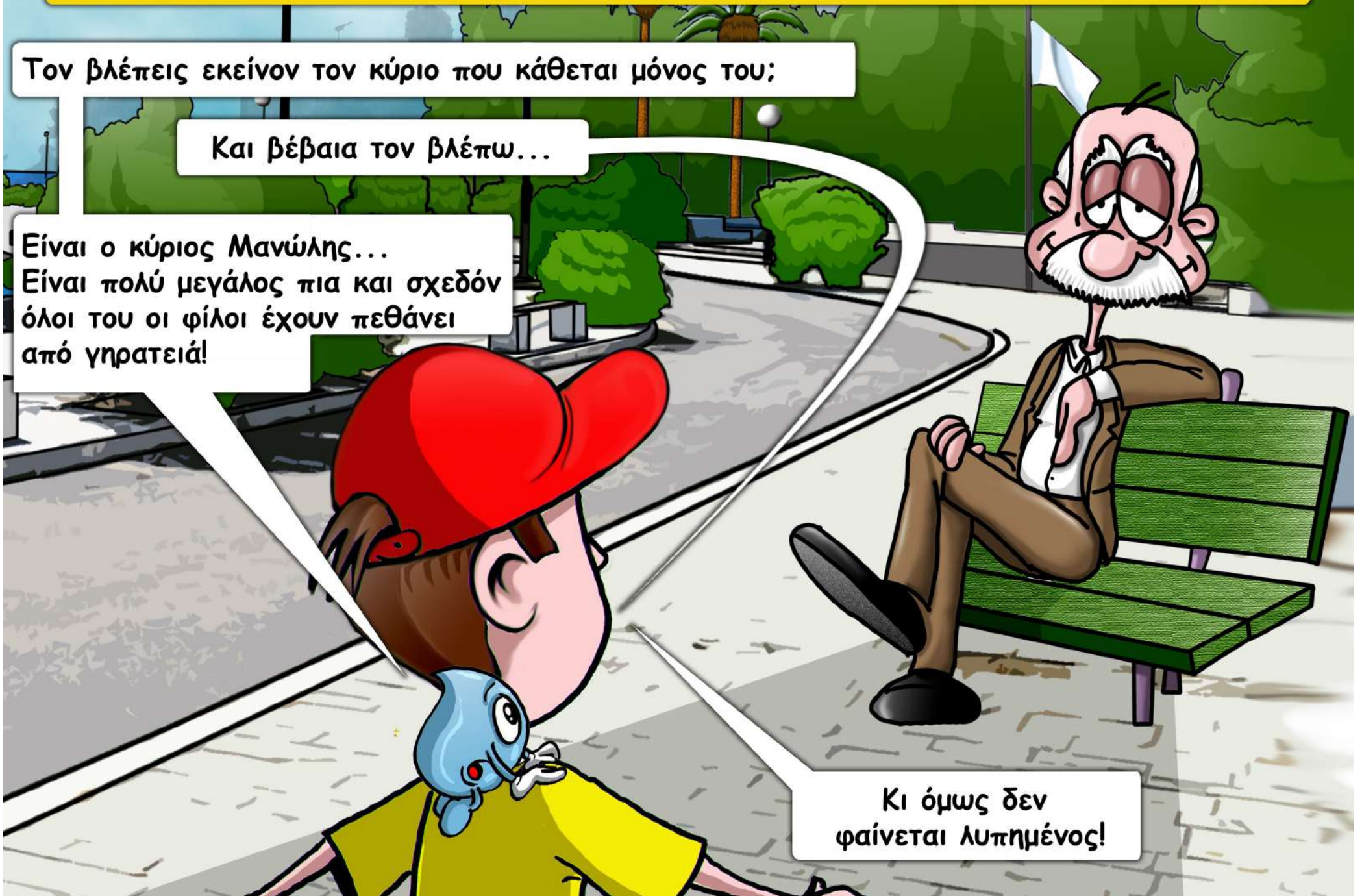
Ο Γιαννάκης και ο Ρούλης πήγαν μέχρι το λιμάνι του Αγίου Ανδρέα,
όπου καθόταν μόνος του ένας ηλικιωμένος κύριος!

Τον βλέπεις εκείνον τον κύριο που κάθεται μόνος του;

Και βέβαια τον βλέπω...

Είναι ο κύριος Μανώλης...
Είναι πολύ μεγάλος πια και σχεδόν
όλοι του οι φίλοι έχουν πεθάνει
από γηρατειά!

Κι όμως δεν
φαίνεται λυπημένος!

Ξέρεις γιατί; όπως κάθε άνθρωπος έτσι κι αυτός, μέσα στην καρδιά του έχει ένα σεντούκι...
άλλα σεντούκια είναι μισά, άλλα άδεια, αλλά του κυρ Μανώλη είναι γεμάτο
με τον πιο ανεκτίμητο θησαυρό!

Και πως λέγεται αυτός ο θησαυρός;

Όμορφες αναμνήσεις... Αυτό είναι το χρυσάφι του! Έζησε τόσο
καλά με τους φίλους και την οικογένειά του που αυτές οι στιγμές
έμειναν μέσα του για πάντα και τον συντροφεύουν!

ΠΑΠΠΟΥΟΥΟΥ!
ΠΑΠΠΟΥΟΥΟΥ!

Εκείνη τη στιγμή δυο παιδάκια τρέχουν και τον αγκαλιάζουν...

Ποια είναι αυτά τα παιδάκια;

Τα εγγονάκια του... Αυτή η αγκαλιά είναι όλος του ο κόσμος! Βλέπεις Γιαννάκη, η αλήθεια της ζωής είναι εκεί έξω και είναι ανεκτίμητη! Φτάνει να την αναζητήσεις!

Σ'αγαπάω παππού!

Λοιπόν, πως σου φαίνεται τώρα το παιχνίδι
μέσα στους τέσσερις τοίχους με ένα μηχάνημα;

Ποιο παιχνίδι; Τίποτα δεν
είναι σαν το παιχνίδι με
τους φίλους μου!!!

Φεύγω Ρούλη και σε ευχαριστώ... Πάω να γεμίσω το δικό μου
σεντούκι με τις πιο όμορφες στιγμές...

Μπράβο Γιαννάκη...
Η ζωή είναι εκεί έξω...
Μην αφήσεις τίποτα
ψεύτικο να σου την
στερήσει!

Κι από τότε ο Γιαννάκης έκανε αυτό ακριβώς! γέμισε το σεντούκι του,
με αληθινές στιγμές κι έφτιαξε τον θησαυρό της δικής του ζωής,
ο οποίος θα έμενε παντοτινά μέσα στην καρδιά του!